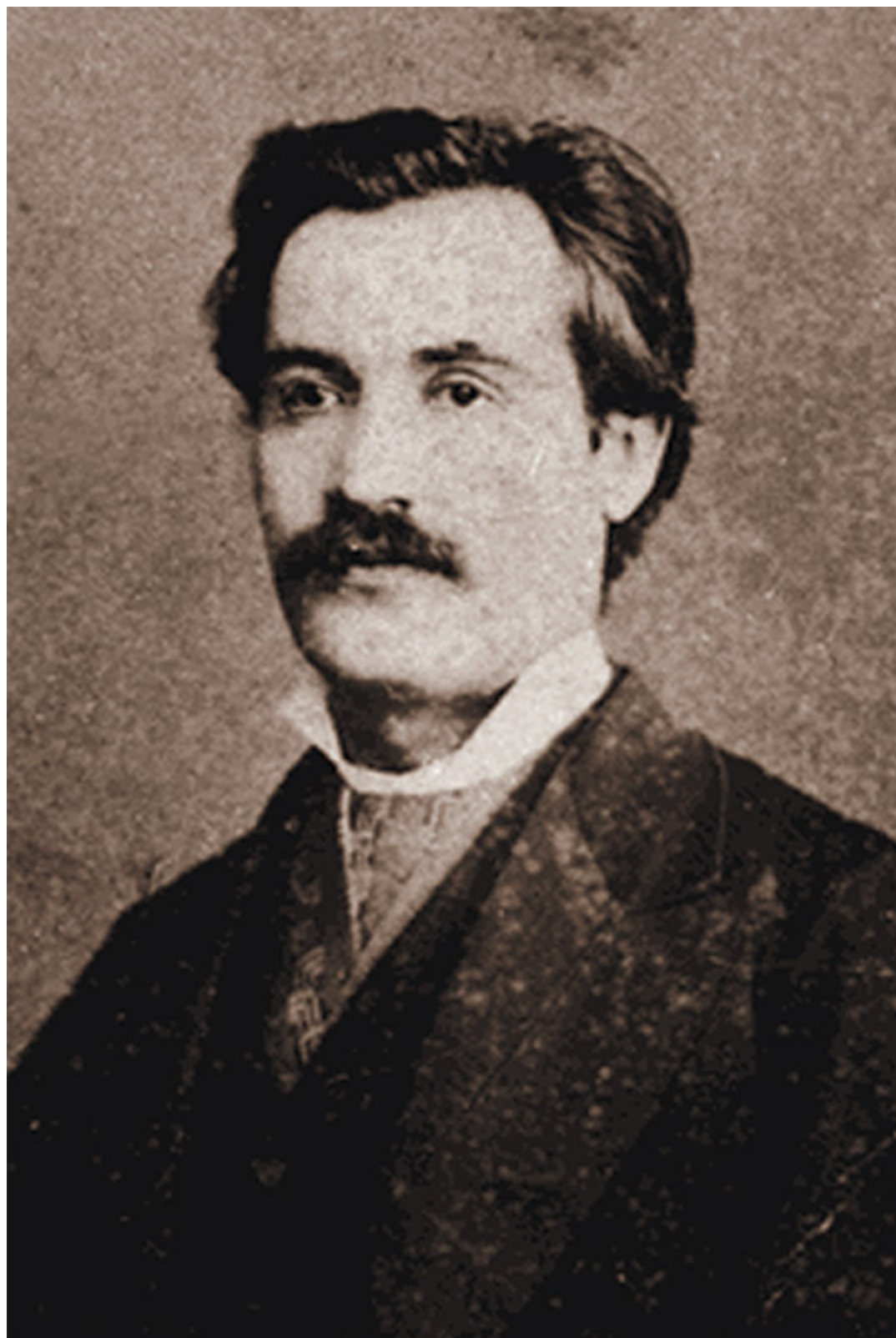


**[„D. DIMITRIE IOAN GHICA...”] –  
de Mihai Eminescu [31 mai  
1883]**



D. Dimitrie Ioan Ghica ne-a trimis o întâmpinare relativă la afirmarea noastră că frații Dimitrie și Scarlat I. Ghica au votat în colegiul I de Dâmbovița fără să fi avut dreptul acesta.

Dacă d. Dimitrie I. Ghica se mărginea pur și simplu la restabilirea faptelor și la protestațiunile ce-ar fi avut a le face în numele său am fi fost fericiți să publicăm întâmpinarea d-sale tale – quale, cu beneficiu de inventar se 'nțelege, adecă cu rezerva de a ne face observațiunile noastre.

Dar, cu acea abilitate atât de comună în țara noastră, d-sa s-a folosit de exordiu sau introducerea întâmpinării pentru a face oarecari observațiuni estetico – stilistice la adresa „Timpului”, lucru la care fără îndoială nu avea nici un drept.

Exordiu discursurilor și scrisorilor are cu totul altă menire și trebuie să se știe de obiect ca și restul.

Am răspuns așadar d-lui Dimitrie Ion Ghica că, dacă binevoiește a șterge acele observațiuni, suntem gata a-i împlini cererea cu cea mai mare bucurie, dar, dacă stăruiește ca acel pasaj să rămâie, ne dispensează, spre marea noastră părere de rău, de datoria, îndealtmintrelea plăcută, de-a da satisfacere unui bărbat care s-ar crede nedreptățit prin șirurile noastre.

Că nu primim lecții de stil decât doar de la maiștri de stil se 'nțelege de la sine. În epoca de grecituri stilistice, de forme fără fond și de vorbe fără 'nțeles, noi am crezut că, scriind românește drept și fără înconjur, numind lucrurile pe numele lor și alegând cei mai exacti echivalenți lexicali, atât pentru ideile cât și pentru resentimentele noastre, vom contribui a însănătoșa spiritul public de platitudinea cu care l-a 'mbolnăvit demagogii ignoranți și perversi de la organele roșii. Când un om care lucrează tot în direcția noastră, a adevărului, ne-ar da consilii, le-am primi; de la oricine nu

le primim.

În urma acestei rezerve d. Dimitrie I. Ghica și-a retras articolul, pentru a-l publica în... „Românul”, ni se pare. N-avem nimic de zis; liber să facă ce pofteste.

Dar înainte de-a și-l retrage noi l-am citit.

Observăm, una la mână, că noi am spus despre amândoi frații că au votat fără drept. Unul din ei a răspuns, celălalt n-a răspuns. Așadar afirmarea noastră, întru cât e nerelevantă, se confirmă în parte cel puțin prin tăcerea celuilalt.

Observăm, două la mână, că d. Dimitrie I. Ghica afirmă cumcă în locul moșiei la care-a renunțat i s-a donat alta, Colacul, tot din trupul Gherganilor.

Cu privire la aceasta am citit chiar două acte făcute la legațiunea din Londra, după petiția dată ministrului nostru de acolo de cătră el însuși, acte autentificate în fine de Trib. Dâmbovița.

Așadar Colacul este a d-sale, și în virtutea Colacului a votat. Dar, colac necolac, și proprietatea aceasta are un cusur.

E o moșie a statului vândută d-lui Ion Ghica pentru a fi plătită în rate. D-sa își rezervă pentru sine prin acel act dreptul de-a tăia pădurea. Pădurea se taie și se vinde, dar, dacă nu ne 'nșelăm, din costul moșiei nu i s-a plătit statului pân' acum nici o rată.

Plus moșie minus datorie egal 0 ( $a - a = 0$ ). E curioasă proprietatea aceasta!

D. Dimitrie Ioan Ghica va concede că un act poate fi îmbrăcat în toate formele legii și cu toate acestea contrar spiritului ei.

În orice caz legea noastră electorală a voit ca proprietari

reali să voteze în colegiul I, nu proprietari fictivi cu un drept de alegere uzurpat prin acte economicoase.

Oare așa se face la... noi, în Englitera?

## **MIHAI EMINESCU**

OPERA POLITICA

1882-1883, 1888-1889

„TIMPUL”, „ROMÂNIA LIBERĂ”, „FÂNTÂNA BLANDUZIEI”

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XIII

**[Mihai-Eminescu.Ro](http://Mihai-Eminescu.Ro)**